

Запрошення Для Емми

Ноель Баррус
(Грунтується на справжніх подіях)

Сем відчинив двері ресторану. У нього в животі засмоктало. Він був таким голодним! У цьому ресторані готували найкращу смажену курку. Його сім'я часто приходила сюди після тренування з футболу.

Сем з мамою підійшли до каси зробити замовлення. "Привіт, Еммо!" — сказав Сем. Емма була його улюбленою офіціанткою. Вона завжди була доброю і привітною.

"Як пройшло тренування з футболу?" — широко усміхаючись, запитала Емма.

"Це було чудово! Ми точно виграємо наступну гру!" — сказав Сем.

"Обов'язково все мені розкажеш!" — сказала Емма. Сем усміхнувся, і його сім'я зробила замовлення.

Наступного тижня команда Сема виграла! Він не міг дочекатися, щоб розповісти про це Еммі. Але Емми в ресторані не було.

Її не було і наступного тижня. Сему хотілося її побачити.

Через кілька тижнів сім'я Сема знову прийшла до того ресторану. Сем побачив, як Емма витирає столи. Він поспішив привітатися.

"Ви повернулися! — сказав Сем. — Ми скучали за вами".

"Ми дуже раді знову вас бачити!" — сказала мама.

"Дякую!" Емма злегка усміхнулася. Але її очі виглядали дуже сумними.

"У вас все гаразд?" — запитав Сем.

"Ні. У мене помер чоловік. Тому мене тут не було".

Мама обійняла Емму. Дивлячись на Емму, Сему теж стало сумно.

Коли їжа була готова, Сем допоміг віднести тацю на стіл. Він не міг не думати про те, якою засмученою виглядала Емма. Він сів за стіл, але йому нічого не хотілося їсти. Він хотів допомогти Еммі, щоб їй стало краще. Але що він міг зробити?

Тоді Сем дещо згадав. Їхній єпископ дав усім сім'ям в церкві маленькі картки. На них було вказано час, коли можна було дивитися генеральну конференцію по телевізору або слухати по радіо. Єпископ сказав, що конференція — це дивовижний час, коли можна відчути спокій.

"Мамо, можна ми дамо Еммі картку, де сказано про генеральну конференцію?" — запитав Сем. Якби Емма подивилася конференцію, можливо, це б допомогло їй почуватися трохи краще.

Сему хотілося втішити Емму. Що він міг зробити?

"Це чудова ідея!" Мама відкрила сумочку і дістала картку. "Ось, — сказала вона. — Можеш дати їй цю картку".

Сем узяв картку. Він підійшов до каси і запитав у працівника, чи можна поговорити з Еммою.

"Вибач, вона зараз зайнята", — сказав чоловік. "Нічого, — відповів Сем, — чи могли б ви передати їй цю картку? Це запрошення дивитися особливу конференцію моєї церкви". Сем передав чоловіку картку. "Ви також можете подивитися, якщо бажаєте!"

Чоловік усміхнувся. "Дякую! Я обов'язково їй передам".

Коли Сем повертався до столу, він відчував тепло всередині.

"Ну як?" — запитала мама.

"Емма була зайнята, тому я передав для неї картку через іншого працівника, — сказав Сем. — Тепер двоє людей побачать цю картку! Можливо, вони обоє подивляться конференцію і відчують спокій". ●

Ця історія сталася на Гуамі.

ІЛЮСТРАЦІЇ КРИСТІНИ М. ШНАЙДЕР